

விவரம்

## ஸ்ரீமாணிக்கவாசக வெண்பா.

மதுரை காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் பகும்மதி  
பொராம சியாவர்கள் மாலைக்கரும்,  
மதுரை ஸெயிள்டோரிஸ்தைஸ்கூல் தமிழ்ப்பள்ளி.தநும்  
ஸ்ரீ ஜானசம்பந்தஸ்வாமிகள் ஆலை  
வித்துவானுமாகிய

மு. கோவிந்தசாமி ஜயராஸ்  
இயற்றப்பெற்று,

ஸ்ரீமாணிக்கவாசக, மு. கோம. கோமந்தைரத்தேட்டு. மாருப்பகல்  
போகுறுதலியால்,  
மதுரை, எக்ஸெல்லியர் பிரைலில், பதிப்பிடப்பெற்றது.

1918.

Accn. No. 34778

67.2



*Thul*



முருகன்துணை \* 34778  
ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக வெள்ளபா.

மதுரை காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ப்ரும்மார்

சுப்பராம ஜியரவர்கள் மாணுக்கரும்,

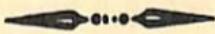
மதுரை ஸெயின்டேமேரிஸ்தைஸ்கால்தி நிழல்பண்டிதரும்

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தவஸ்வாமிகள் ஆதின

வித்துவானுமாகிய

மு. கோவிந்தசாமி ஜியரால்

இயற்றப்பெற்று,



ஸ்ரீ ஞானயார் பட்டி

ஸ்ரீமாந் ராம. மு. சோம. சோமசுந்தரனு சேட்டியாரவர்கள்  
பொருளுதவியால்,

ஏக்ஸ்லெஸியர் பிரஸில் பதிப்பிடப் பெற்றது.

1918.



# ஸ்ரீமாணிக்கவாசக வெண்பா.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மதுரை வித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

மு. ரா. அநுஞாலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியன.

கோவிந்தன் போலுங் குறுமுனிசைக் குள்ளடங்கா  
மாவிந்தம் போல்வளர்சீர் மாயதுரைக் —கோவிந்த  
சாமித்திரு வாதாலுர்ச் சாமி சரிதவெண்பாப்  
பூமிதொழுச் சொற்றுன் புகழ்ந்து.

1.

சொல்லும் பொருளின் சுவையறியா தோர்கொஞ்சக்  
கல்லு நெகிழ்ந்து சுசிந்துருகும் —புல்லுமின்  
பாலமுதம் போலுமிவ்வென் பாலை படிக்கிலிதன்  
சீலமெவர் சொல்வார் தெரிந்து.

2.

திருவாவடிதுறை யாதீனவித்வான் மகா-ா-ா ஸ்ரீ

மு. ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயரவர்கள்  
இயற்றியன.

அஞ்சதரு மன்மேன்மை யார்ந்தோன் பொறைந்தி  
விஞ்சதரு மன்போன்றுன் மேன்மனையுஞ்—செஞ்சதருஞ்  
சார்ந்திருக்குங் கோவிந்த சாமிமறை யோனுலை  
யோர்ந்திருந்தா லத்தினிலுற் ரேர்.

1.

ஒருவாத மூக்கமுட னேதியுவப் பெய்த  
திருவாத மூர்க்கதை செய்தான் —வருமுதற்பா  
வாகவிதை யானுங்கண் டாப்ந்து களிப்படைந்தேன்  
மாகவிதை யாக மதித்து.

மதுரை வித்வான் மாநா-ஸ்ரீ மு. ரா.  
கந்தசாமிக் கவிராயர் அவர்கள் இயற்றியன.

திருவாத ஒருஷிகள் சிரெல்லாம் யாரு  
மொருவாத பேரன்பா லோதிக் —கருவாத  
நீக்கமுதற் பாவா னிகழ்த்தின னெஞ்சருக்கும்  
வாக்கமுதப் பாலுதவு வான். 1.

கண்டவரு முள்ளங் கனியச் சிவபூசை  
பண்டுமிரு சண்டுமுனி பாலனைப்போன் —மண்டுமண்பா  
நீத்தம் புரிவா னிறைகுணத்தா னல்வேத  
வித்தகன்கோ விந்தசா மி. 2.

மதுரை ஸ்ரீ மீனாஷி தேவஸ்தானம் கமிட்டி  
மெய்பர் மாநா ஸ்ரீ வயி நாக. ராம. ஆ.  
இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள்  
இயற்றியன.

வானேறிச் சத்திக்கு மாணிக்க வாசகர்தாந்  
தேனேறித் தித்திக்குஞ் செய்கையெலா —மானேறு  
மாதியன்கின் வெண்பாக்க னான்மொழிந்தான் ரென்  
வேதியன்கோ விந்தசா மி. [மதுரை 1.

நண்பா வென்யா னவின்றழைக்கு மன்னவன்சொல்  
வெண்பா வொருபா விதமென்பார் —பண்பார்  
கரும்பா வென் பேனிந்தக் காசினிமற் றேன்றும்  
விரும்பா திதுதுய்த்த ஓமல். 2.

மகிபாலன்பட்டி வித்வான் மகா-ஈ-ஈ-ப்ரீ

மு. கதிரேசுச் செட்டியாரவர்கள் இயற்றியன.

அன்பு நெறிநின் ரற்கடிமை யாய்ச்சைவ  
மன்புலமார் மாணிக்க வாசகர்தம் —இன்பங்  
குலவுசரி தந்தந்தான் கோவிந்த சாமிப்  
புலவன்வெண் பாவிற் புகன்று.

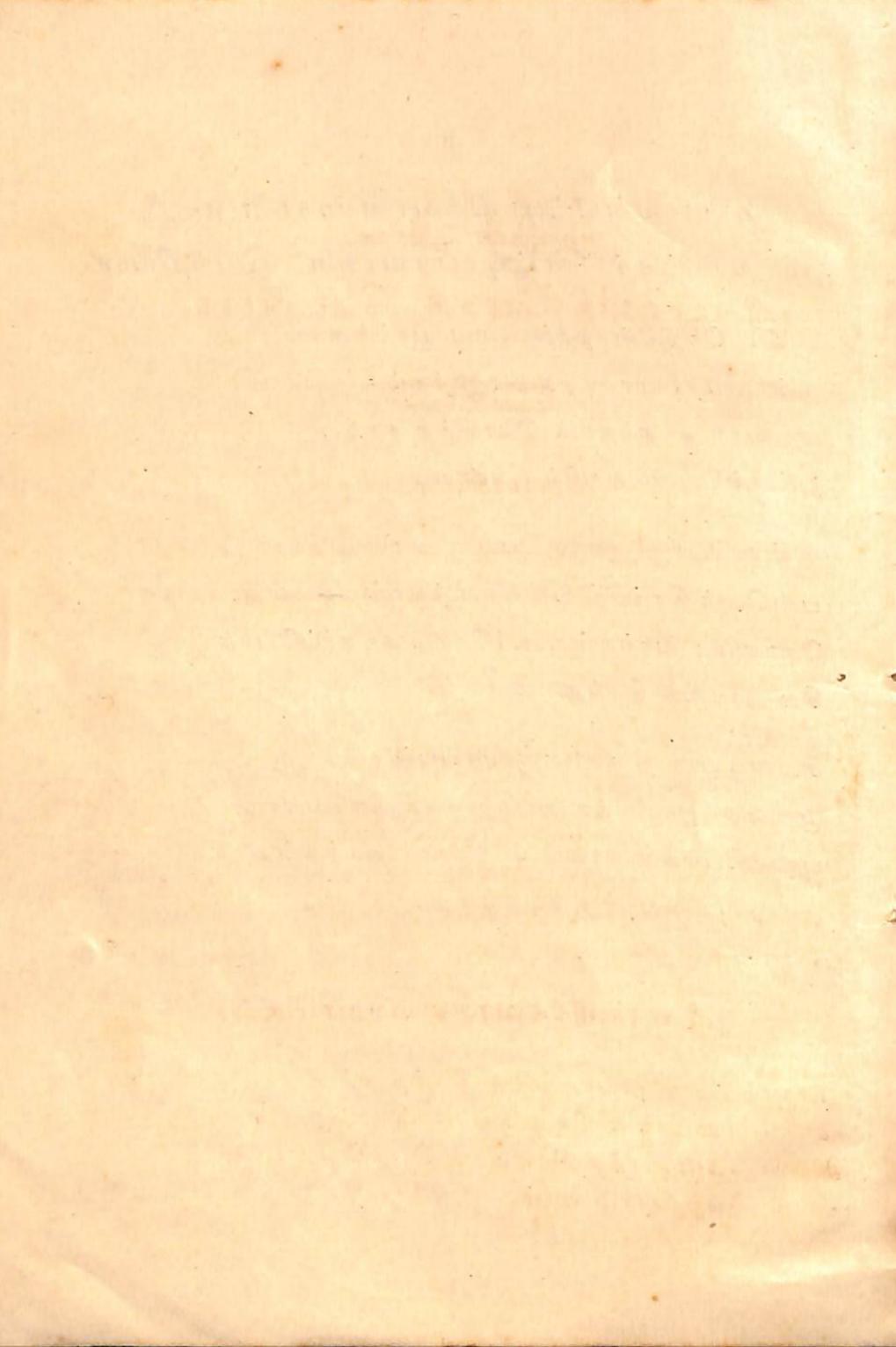
1

இன்னபொரு ஞாலை யெவரு மெளி துகொளப்  
பன்னெங் திரத்திற் பதித்தளித்தான் —மன்னுபிறைக்  
கோலமுடி யாற்கன்பு கூர்சோம சுந்தரப்பேர்ச்  
சீல னுவகை சிறந்து.

2.

சிவனடியார் தீஞ்சரிதனு செப்பல் பலர்க்கு  
முவகை யுறவுளித்த ஊன் ன —லீவையெலாம்  
புண்ணியங்கள் சாலப் புரிந்தோர் தமக்கன்றி  
மண்ணி வெவர்க்குளவா மற்று.

3.



முருகன் துணை.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக வெண்பா.

—**ஷ்வரக்ஷே**—

விநாயகர் காப்பு.

மாமருவி மாலைக்க வாசகர்த மாக்கதையைப்  
பாமருவும் வெண்பாவாழ் பாடவே — தூமருவி  
யாரணத்தின் முன்ன சமைபிரண வத்துருவா  
யாரணத்தை முன்பரசு வாம் .

1

சிவ பெருமான்.

தங்கைமுடி யுங்காள கண்டமுமுக் கண்ணுஞ்சீர்  
தங்குஞ் சதுரப்புவழுங் தையலார் — பங்கு  
மறையளவாச் செய்ய மலர்த்தானு நெஞ்சை  
விறையளவும் விட்டகலா வே .

2

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள்.

அல்லும் பகலு மரனடியைச் சிந்தித்துக்  
கல்லுங் கரையக் கனிந்துருகிச் — சொல்லுங்  
திருவா சகமூரைத்த செல்வரடி யேத்தி  
மருவா சகற்றிவாழ் வாம் .

3

## அவையடக்கம்-

முன்னமொரு மொய்குழலின் மூகை தவிர்த்தவளைப்  
பன்னும் படிசெய்த புண்புடையா — ரென்னுடைய  
வெள்ளறிவின் சொல்லை விழுமியசொல் லாக்குவரென்  
அன்வியிதைச் சொற்றே னுவந்து. 4

## நால்

தேவியுட வீசுறனுஞ் செங்கைவடி வேலவனு  
மாவனுடன் மேவி யரசுரிமை — யோவறவே  
கொற்றமொடு கொண்டுயர்செங் கோலோச்சு நாடாகு  
நற்றவர்வா மும்பாண்டி நாடு. 5

நாடுஞ் தருமமுத னன்னுஞ் சமைவனபோற்  
கூடும் பொருளை குமரிவா — னடிவரும்  
வேகவதி வெண்குடினை மேவுகிரு நாடாகு  
நகர்புக மும்பாண்டி நாடு. 6

அன்பர் மகிழ் வறுபத்து நான்காடு  
வின்பழுற வீச வியற்றிடமா — மன்புவியாம்  
பெண்ணின் முகமாகும் பெப்பார் வளமீனத்து  
நன்னும் வழுதியர்கன் னடு. 7

சுரியை முதனன்குஞ் தானைகளாப் பத்தி  
பெரிய பண்டயாப் பிறங்குஞ் — திருந்திறு  
பூட்டுங் கவசமாப் பூண்டுபிறப் பைத்தெறுஞ்சீர்  
நாட்டுங் கவரியர்கன் னடு. 8

இந்தவள நாட்டி லீருக்கும் பலதலத்துண்  
முந்துங் தலமாகு முத்துவளை —யுந்திவரும்  
வையைக் கரையுளது வாதனு ரன்பர்களை  
யுப்யக் கரையேற்று மூர்.

9

இன்னசீர் கொண்ட வெறில்வாத ஒரதனின்  
மன்னு மதியுறும மாத்தியரூட் —பன்னாங்  
தறைபுகழுச் சம்புபா தாகிருத ருற்றூர்  
மறைபுகலும் வாயராய் வாய்ந்து.

10

வேத நெறியான் மிகுசைவத் தாற்றிருந்து  
மாதுகிவ ஞான வதியென்னும் —போதறையு  
மின்னையா ரிற்கிழுமை மேவ மறையவரு  
மன்னினு ரில்லறத்தில் வாழ்ந்து.

11

வாழ்ந்துவரு நாளின் மறைமார்க்கம் ழுவலகி  
லாழ்ந்துபுற மார்க்க மதிகரிக்கச் --குழ்ந்தவர்க  
வெண்ணுங் குறும்பொழிப்பா னென்றவெரு சேயகுளக்  
கண்ணுதலை வேண்டினார் கண்டு.

12

கண்ணுதலை வேண்டிக் கதிருதயனு செய்முன்னர்த்  
தண்ணியியநன் னீராடிச் சாற்றுமுறை —வெண்ணிறமார்  
நீறுடனே கண்மணியு நேர்த்தரித்தே பைக்கெழுத்தை  
நூறுடனே யெட்டுரைத்தார் நோற்று.

13

வண்டுலவு நந்த வனம்போய் மலர்பறித்தே  
சிண்டையொடு மாலை யிசைத்தனின்து — தொண்டர்களைப்  
பேணி யுபசரித்துப் பெம்மான் விழாவனியைக்  
தானுவார் வாழ்ந்துவருங் கால்.

14

ஓதுமறை மார்க்க மொழித்துப் பிடகநெறி  
யாதியது முத்திதகரு மாறென்று — வாதமுறங்  
தீயபடு பாதகரே சென்றடர்ந்தார் செந்தமிழ்சேர்  
தேயமெலாங் தீமைசெறித் தே.

15

கண்டமுனி வோரிமையோர் கற்ப நிழலுறைவோன்  
புண்டரிகப் போதுறைவோன் பொன்னுடை — கொண்ட  
மாயன் முதலானேர் வந்தார் திருக்கைலை [கெடு]  
மேய வரற்குரைக்க வே.

16

கோயிற் திருமுன்னர்க் கோல்கொண் டுறைநந்தித்  
தூயரிடம் வேண்டிச் சொல்ச் செய்தார் — போயவரு  
மன்னூர் வரவை யரற்குரைக்கக் கேட்டவனு  
முன்னு வழையென்றுன் முன்.

17

நந்தி யருளாப்போய் நாதனது தாள்பனின்து  
பந்தியினி னிற்கப் பரிந்தவனும் — வந்தவினை  
யேதா மெனக்கழற வேத்தித் திருமாலு  
மோதாங்கின் ரூணங் குவந்து.

18

வையமெலாஞ் சீவரப்போர் வையரே மிக்கதனுற்  
றுப்பினெறி முற்றுங் தொலைந்ததா — னெப்பழவி  
லாற்றுனினை யில்லை யமர ராப்பசித்தார்  
மாற்றுவதுன் பாரமென்றுன் மால்.

19

சாக்கியர்க டம்வலியைச் சங்கரனூர் கேட்டதீனைப்  
போக்குவம்யா மென்னப் புகன்றருள —வேக்கமெலா  
நீங்கித் தொழுதமரர் நின்மலன்றன் வீடருளோத்  
தாங்கித்தங் கோயிலடைந் தார். 20

ஆயவிதை யெண்ணவர னந்நாட் கணாத்  
ராயிரவர் வந்தவளையர்ச்சித்துத் —தூயவா  
வோதியமெய் யாகமத்தி னுண்மையடி யேமுணை  
வாதியரு என்று ரடைந்து. 21

னன்றவர்கள் வேண்ட வினறவ னருள்சரங்து  
நன்றுவட கோசமங்கை நாடியே —சென்றடையி  
ங்கியாங் தோன்றி யருள்வோ மெனக்கழறப்  
புங்கவரு மங்கடைந்தார் போய். 22

போயவரு மன்புடனே புண்ணியியநன் வீராடித்  
தூயதிரு நீறணிந்து தோத்திரிக்க —நாயகலே  
நந்தணன்போ லங்கடைந்தா னுயிரவர் தேர்ந்தடியில்  
வந்துவிழுந் தேத்தினார் மன். 23

உற்ற கணத்தவரை யோர்பா லரணிருத்திப்  
பற்றமுறை யாகமத்தைப் பன்பாகச் —சொற்றிடலு  
மைம்புலது நெஞ்சுவழி யாக வழைந்திருந்தா  
செம்பெருமா னேதுவதை யேற்று. 24

புண்டரிக மாயிரத்தைப் பூத்தோர் மினல்பொருந்திக்  
கொண்டொருகார் வெள்ளிமலை கூடுதல்போ —லண்டர்டி  
ஞக்க வணியோட்யிரா வதத்தமரங்து [ரா  
பார்க்கப் பவனிவந்தான் பார். 25

கண்ணுதன்முன் வின்ற கணத்தொருவ விவ்வளத்தி  
வெண்ணாஞ் சிறிதுய்த் திருந்தரன்றன் —பண்ணமையும்  
வாசகத்தை முற்று மறந்தார்கண் டால்வனத்தி  
லாகையுரூர் தாமுலகி லார்.

26

கண்ட விறைவன் கடுஞ்சினங்கொண் டன்னவரை  
மண்டலத்திற் புக்கோர் மனிதவுடல் —கொண்டுமிகு  
மாக்கவளாக் துய்த்தே யடைவாய் நமையென்று  
போக்கினரா இள்ளாம் புகைந்து.

27

கேட்ட கணாதர் கெட்டேன்கெட் டேனென்று  
வாட்டமொடு நின்று மறுகுதலு —நாட்டமொரு  
மூன்றுடையான் பின்னுன் முடியி னமதுடியை  
ழுன்றியருள் வோமென்று ஞேர்ந்து

28

ஈசன் விடைதாங்கி யேகிக் கணாதர்  
வாசப் பொழில்விளங்கும் வாதலூர் —வாசமுறுஞ்  
செய்யசம்பு பாதா சிருதர்திருத் தேவிகருப்  
பையுறைய இற்றூர் பரிந்து.

29

உற்ற கருப்பத்திற் கூறேன்றுஞ் சாராது  
சொற்ற சடங்கைச் சுருதிவழி —கற்றவரும்  
வேதியரைக் கொண்டு விரிவா நடப்பித்தே  
யாதியருள் வேண்டினு ராங்கு.

30

காவிமலர்க் கண்குழியக் காய்புளிமண் ஞூதியவை  
யாவலுட னேநுகர்ந்தவ் வம்மைபார் —மேவுமதி  
பத்தடையப் பண்பாயோர் பாலற் பெறநின்று  
இரத்தலமுங் கொண்டாட வே.

31

திங்களொரு பத்துஞ் செறிந் துவரத் தேசமெங்கு  
மங்கலமே யோங்க மறையோங்கத் — துங்கமிக  
வோங்காக மங்களொலா மோங்கத் தமிழ்மொழியே  
பாங்காக வோங்கப் பரிந்து.

32

செங்கதிரோ னுதியகோ டேர்ந்தநல்ல தானமுற  
மங்கையொரு பாகன் மலரடியிற் — றுங்கமுறும்  
பத்திமிக வோங்கப் பரசமயம் பாழாக  
வெத்திசையு மேத்தெடுப்ப வே.

33

வானவர்கள் வாழ்த்தி மலரிறைக்க நற்றினத்தின்  
மானனைய ஞான வதியாரின் — மானமிகுஞ்  
செய்யவயின் விட்டுத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்  
வையகத்தை வாழ்விப்பான் வந்து.

34

தந்தையார் கேட்டுடனே தண்புனவிற் ரேய்ந்துவந்து  
முந்தவிதை தான முகந்தவித்தார் — பைந்தொடியா  
ரேழாநாட் காப்பணிந்தே யேன்ற பிறசடங்குந்  
தாழாதே செய்துகவித் தார்.

35

கருவாதை தீர்த்துநமைக் காக்கவருஞ் சேப்க்குத்  
திருவாத வூர்ரெனச் செப்பு — மொருநாமம்  
வைத்தழைக்க லானூர் மதிபோ லவர்வளர்ந்தார்  
மெய்த்தவமே போல விரிந்து.

36

நல்லார் செயுமறங்க ணானும் வளர்வனபோல்  
வல்லார் மகனூர் வளர்ந்தனராற் — சொல்லாருஞ்  
செங்கிரை யாதியாச் செப்பும் பருவங்க  
னங்கிரைங் துங்கடந்தா ரால்.

37

வேதச் சிகையை விரித்தருள்வராக் கோர்க்கையை  
யோதச் சமைத்தே யுரிமையுடன் —போதத்து  
முந்தா னிறைமனத்து மொய்ம்புடையா ரென்பதுபோன்  
முந்தா றரிப்பித்தார் முன். 38

சாற்றுபதி னருண்டுட்டக்க கலைகளிலே  
யேற்றமிகப் பெற்றே யிலகினரா —ஊற்றுறையி  
லையமுற்றால் யாரு மனிவாத னுரடைந்தெம்  
மைய ரிடங் தெளிவா ரால், 39

வண்டமிழின் வாசமொடு வான்பொதியத் தாரமனங்  
கொண்டுலவுங் தென்றல் குலவியுறும் —பன்றை  
வழுதிமா நாடென்னு மங்கைமுக மாகும்  
பழுதிலாக் கூடற் பதி. 40

மாத ரிசையொலியு மாந்தர் பரவொலியு  
நாதன் விழாவொலியு நாடோறும் —போதுடனே  
விண்ணவர்கள் வந்து விமலனாடி. யேத்தொலியு  
நன்னுவதாங் கூட னகர். 41

வானளவு மாடட மதிதவமுங் கோயில்பல  
தான னிறைசாலை தையலார் — கானமுட  
ஞட்டம் பயிறு மரங்கம் பலமிகுஞ்சீர்  
நாட்டு மதுரை நகர். 42

அந்த நகரை யரிமர்த் தனவமுதி  
முந்தை மனுமுறையின் மொய்ம்புடனே —சொந்த  
வழிர்போற் குடிகளுயி ரோம்பிப் புங்தான்  
செயிரமரி லேரூச் சிறந்து. 43

கோலனுவங் கோடாக் குடைவேந்த னென்பதனைச்  
கால விளக்குதல்போற் றன்கையிற் —கோலதனைத்  
தாங்கிப் புரந்தான் றமிழ்மன்னர் மற்றிருவ  
ரேங்கிப் புறங்கொடுக்க வே.

44

கண்ணிற் சொலிச்செவியிற் கானு மிறைமாட்சி  
பண்ணமையப் பெற்றுப் பரிவுடனே —தன்னளியான்  
மன்பதையை யோம்பி மகிழ்ச்சுகுறை கேட்டொழித்தே  
யன்பமைய வாண்டுவெந்தா னல்.

45

பொன்னலையின் மாட்டுப் புலவர்புடை சூழ்ந்திருப்பத்  
தென்னனவ செப்பார்த்துச் செப்புவா —னன்னெறியீர்  
முன்னாக்காட்டு மொழியும் பிறர்காட்டு  
மென்னு மதிசயமே யென்று.

46

மன்னன் வினவுதலு மற்றவருங் கூறுவார்  
தென்னர் குலத்தேறே செப்பக்கேள் —பன்னுபுகழ்  
வைபைக் கரையுள்ள வாதழூர் தன்னிலோ  
ரைய ரமாத்தியருள் ஊர்.

47

அன்னருக் ககவையோ வாறுடனே பத்தாகு  
முன்னுக் கலையனைத்து முற்றுனர்ந்தார் —மன்னு  
வடிவின் மதனு மதியிற் குருவாம்  
பழியி விலைபொப் பவர்

48

செப்பியவோர் நாமங் திருவாத ஆரா  
மொப்பநீ பார்த்த அவப்பாகுங் —தப்பில்லை  
யென்றவருங் கூறி யிறைவன் விடைபெற்றுச்  
சென்றனர்த மில்லிடமே சேர்ந்து

49

சான்றவர்கள் சொற்கேட்ட தார்த்தடங்தோன் மன்னவ  
மான்றவரைக் கானு மவாவடனே —யேன்றசிலர் [ அ  
தம்மை ஷிடுத்தவரைத் தன்னவைக்குக் கூட்டியின்னே  
வம்மினை வாணைதந்தான் மன். 50.

வேதியர்பாற் அதர் விளம்பக் கனியுடனே  
போதலருந் தாரேந்திப் பூசராம் —வீதிகளி  
லென்றும் விதவரு தேர்பெருகு மாமதுரை  
சென்றடைய அற்றுர் சிறந்து. 51.

ஐய ரரச னவைக்களத்தை நண்ணிமன்னன்  
செய்யவணை காட்டவதிற் சேர்ந்திருந்தார் —துய்யரது  
மேமனி யழகுதனை வேந்தன் வியந்துபெரு  
மானிவரே யென்றுன் மகிழ்ந்து. 52.

செங்கதிரே போன்ற திருமேனி யுந்திறைந்த  
திங்களே போன்ற திருமுகமும் —பொங்குமருள்  
கொண்டதிருக் கண்ணுங் குலவுந் திருமார்புங்  
கண்டரசன் கொண்டான் களி. 53.

தோய்ந்த கலையில்யாஞ் சொல்லும் வினாக்களுக்  
கேய்ந்த விடையிலுத்தா ரென்பதனு —லாய்ந்தகலை  
தேர்பிரம ராயரெனுஞ் சீர்ப்பட்ட மின்றிவர்க்கு  
நார்பெருக நல்கினே னன். 54.

என்றரசன் கூற விருந்த வழைச்சிரெலர்  
கன்றதுவே யென்ன நயந்தனராற் —பொன்றுகிளும்  
பொன்னுங் கலனும் பொதுள வளித்தரச  
ான்னுவான் மேலு முவந்து. 55.

மானிட்டே யல்லிவர் வானவரில் யாவோ  
மானிடமே கொண்டருஞ்சும் வள்ளலோ —யானிவரை  
யின்னு ரெனவறியே னென்னமைச்சர் தம்மிவிவர்  
முன்னுமென் றுனவையின் முன்.

56.

கற்றவமைச் சர்க்கிதனைக் காவலனை போடுரைக்க  
மற்றவரு மொப்பி மகிழ்ந்தரசைக் —கொற்றவா  
வென்னதவஞ்ச செய்தா யிவரமைச்ச ராகவற  
வென்னமொழிந் தேத்தினு ரேற்ற.

57.

கொண்டபத விக்குரிய குப்பாய முத்தரிய  
மண்டிவருஞ் சேனை யனிசிவிகை —கொண்டலென  
வார்க்குங் கருவிவகை யான வரிசைபெலாஞ்  
சேர்க்கும் படிசெய்தான் ரேற்று.

58.

வேதியரை யேற்றருள வேண்டுமென வேண்டவை  
ராதியரு வென்ன வாவைகொண்டு —மாதுமையா  
மீனுட்சி யம்மையுடன் மேவுசாக்கர் தாவேத்தி  
மானுட்சி கொண்டார் மகிழ்ந்து.

59.

கன்ற முதுகுரவ ரிச்செயலைக் கேட்டுவந்தே  
ஷன்றபுற மர்க்க மொழிப்பதற்கோ —ரென்ற  
கருவியா மென்னக் கருதிமகிழ் புத்தர்  
திருவருளை வாழ்த்தினூர் சேர்ந்து.

60.

மங்கலங்க வெட்டு மருங்குவரப் பல்லியங்கண்  
மங்கு வெனக்கறங்க வாழ்த்திசையை —மங்கையர்கள்  
பாடிவர மன்னன் பரிந்துவித்த வில்லைடந்தார்  
நாடுமதி மந்திரியார் நன்று.

61.

பற்றிவரு வாசமைச்சர் பாதங் தொழுதுவிடை  
பெற்றகமே சேர்த்தார் பிறமதங்க — ஞற்றனபோற்  
செங்கதிரோன் மேற்றிகையைச் சென்றடைய மீனினங்க  
ஊங்கெழுந்த வான மடைந்து.

62.

போதவழி தேராது புன்னெறியே சென்றெழுகும்  
பாதகரி னெஞ்சம்போற் பாரெங்கு — மோதரிய  
காரிருளே போர்ப்பக் கடவுளருள் கொண்டைய  
நாரிரவைப் போக்கினு ரன்று.

63.

ஐயர் மறுநா எமைச்சரிமை கொண்டாலுஞ்  
செய்யதிறங்காணச் சேர்வான்போன் — மையிருளைப்  
போக்கிக் கதிரவனும் பொற்றேர்வங் தான்மறையோர்  
வாக்குந் ராற்பகையை மாய்த்து.

64.

காவலனைக் கானுதற்குக் காலைக் கடன்கழித்து  
மேவுகிறப் போடுதி மேற்கொண்டு — கோவிலகம்  
போந்தரசைக் கண்டவரும் பொன்னையின் மீதிருந்து  
வேந்த னுடனுய்வார் மேல்.

65.

கன்னிவள நாட்டளவுங் கானுஞ் சனத்தொகையு  
மன்னுங் திறையின் வருவாயு — மொன்னலர்க  
னைக்கும் வருவாயு நாட்டிற் பொவியவெய்து  
மூல்கின் வருவாயு மோர்ந்து.

66.

அன்னமளிக்குஞ்சாலை யம்யுனல்வாக் குஞ்சாலை  
சொன்னமளிக் குஞ்சாலை தொண்டரின — மன்னுங்  
திருமடங்கல் விக்கழகங் தேர்ந்துகணக் கிட்டா  
ரருமடமை தீர்க்கு மவர்.

67.

உள்ள வருவாயு மோதுஞ் செலவழிவு  
முன்னிமே லெஞ்சியதை யோர்ந்தறிந்தார் — விள்ளுவதை  
விண்ணவர்கோ னுக்கு வியாழ னமைந்தனன்போ [ன்  
லண்ணலர சற்கமைந்தா டால் 68.

அங்கமொரு பத்து மண்மயக்கொண் டன்னவருந்  
தொங்கிழிதேன் வேப்பன் தொடையாற்குப் — பங்கமற  
விம்மைமறு மைப்பயனை யேல வுரைத்தவனைச்  
செம்மையுற வைத்தார் தெரிந்து. 69.

புண்டரிகத் தாரும் புனலின் றுளிபோல  
மண்டலமாள் பாரம் வகித்திருந்துங் — கொண்டவதிற்  
பற்றனுவு மின்றிப் பரமன் கழனினைந்து  
நற்றவரும் வாழ்ந்துவரு நாள். 70.

சித்தமுறும் பக்குவத்தாற் ரேர்ந்தநா லாம்பதமாஞ்  
சத்தியவர்க் குப்பதியத் தாவாத — முத்தியிலே  
யாசை யதிகரித்த தாசானைத் தேடி-ஞர்  
மாசை யகற்றியாள் வார். 71.

என்றே குருநாத னென்னையாட் கொண்டருள்வா  
னென்றே யெனதிருளை யெற்றுவா — னென்றேயான்  
செய்யசிவா னந்தமெனுங் தேவீற் றினைப்பனேன  
வையர் நினைந்துருகு வார். 72.

வெய்யவழல் விட்டு வெளியேறிப் போந்துநனி  
யுப்பய நினைக்கு மொருவலைப்போ — லையருடற்  
பந்தவினை நீங்கிப் பரமனாடி கூடுநா  
னெந்தநா னென்றிருந்தா ரெப்த்து. 73.

இன்னவு சென்னி யிருந்தொருநாள் வேப்பலர் தார்த்  
தென்னன் றிருமுன்னர்ச் சேர்ந்தமையும் — பொன்னை  
சிதமர வாவுபரி மேய்க்குந் தெர்மிலாவ [யின்  
சிதறைய வூற்று ரெடுத்து. 74..

உற்றபரி மாவளைத்து மூன்மிக வற்றனவா  
மற்றவையோ மூப்புகனி வாய்ந்தனவாங் — கொற்றவர்  
வொன்றேனுந் தக்கதிலை யுள்ளதிது வாமென்ன  
வன்றேகி ஞாந் கறைந்து. 75..

தென்னனிது கேட்டுத் திருவாத வூர்சைப்பார்த்  
தென்னசெய்ற் பாலதென வெண்ணைவே — மன்னவையார்  
வில்லும் புலியுந்தம் மேன்மைக் கொடியுயர்த்தார்  
சொல்லுவார் ரிதைத் தொடுத்து. 76..

முத்தும் வளையு முகங்தெறியு நிடலையே  
தத்தும் பெருந்துறையிற் ரூம்பரிகள் — மோய்த்துளவா  
மீனக் கொடியுயர்த்த வேந்தே யெனவிசைத்தார்  
மானக் குலமன்ன வர். 77..

மன்ன எதுகேட்டு வாதவூர்ப் பெம்மாளைப்  
பொன்னறையில் வேண்டும் பொருளெடுத்துப் — பன்னாந்  
குணகடலைச் சார்ந்தங்குக் குற்றமிலாப் பாய்மாக்  
கண்சிறையக் கொள்கென்றுன் கண்டு. 78..

திருவாத வூர்ப் செழியன்சொல் வண்ண  
மொருவாத பண்டாரத் துற்றுப் — பொருளாதி  
வேண்டுவன வொட்டகத்தின் வெந்மிதப்ப வேற்றியே  
ஏரண்டுமூன் ரேக வறைந்து. 79..

மத்தகயங் தாங்கியவி மானத் துறையினையைப்  
பத்தியுட னேத்திப் பரவியே —சுத்தரவர்  
சென்ற பொழுதோர் கிவத்துவிசர் னேரங்துவினை  
வென்றதிரு நிறவித்தார் வேட்டு.

80.

நல்ல நிமித்தமென நாடிப் பணிந்தேற்றூர்  
செல்ல விடைபெறுவான் ரென்னவன்பால் —வல்லவரும்  
போயனுக்க் கண்ட புரவலலுஞ் சென்றுவர  
நேயமுட னுப்த்தா னினைந்து.

81.

ஓசையுறும் பாற்கடலி லோர்மதியம் வந்ததுபோற்  
நேசொவிரு முத்துச் சிவிகைமிசைப் —ழுசுதிரு  
நிற்றுப் பொவிவோடு நின்றிலகி னூர்பதியைப்  
போற்றிப் புகழுவார் போந்து

82.

தேகுங் கரியுஞ் சிறந்தபரி மாவும்போர்  
வீரர் பலரு மிடைந்துவரப் —பேரிவகை  
வாரியொலி போற்கறங்க மாமதுரை விட்டகன்றூர்  
சீரியோர் பின்பற்றச் சென்று.

83.

மூல்லைமுத லாநிலங்கண் முற்றுங் கடந்தடிகள்  
சொல்லும் பெருந்துறையைச் சூழ்ந்துள்ள —வெல்லையுற  
வண்ணறநும் பொன்கொள்ள வங்கையர னேந்தல்போல்  
வண்ணமோடு ழுத்தபது மம்.

84.

எல்லைத்தனைச் சென்றடைய வின்பச் சுவையொன்று  
வல்லையவர்க் கூற மனமுருகி —வல்லசுமை  
நீங்கவொரு வன்களிக்கு னேர்மைத்தனைப் போலவரு  
மோங்கமகிழ் வற்றூருவந்து.

85.

அந்தவிடஞ் சேருதலு மைம்புலனு நெஞ்சகழு  
நந்தலீலா வானந்த நண்ணவே —யிந்தவிடத்  
தென்னையாட் கொள்ள வியைவர் குரவரென  
வன்னிலை ருள்ள முவந்து.

86

தேர்ந்துடனே யன்னர் சிவிகைதனை விட்டிறங்கிக்  
சார்ந்தவரை போர்பாற் றனியிருத்தி —நேர்ந்துடனே  
யம்புனலிற் ரேய்ந்தன்பா யான்மநா தர்ப்பணிய  
வெம்பெருமான் சென்று ரிசைந்து.

87.

ஆங்கார் வெயிலுவந்த வைங்கரலை யேத்தியரு  
டாங்கான்ம நாதமிரு தானேத்தி —நீங்காத  
பேறுதவ வேண்டுமெனப் பெம்மானைப் போற்றுங்கா  
நீறுதவி னரொருவர் நின்று.

88

செங்கையினீ ரேற்றுச் சிரெந்றி சேர்ந்தங்குத்  
தங்குயோ காம்பிகையின் ரூளிறைஞ்சித் —துங்கமுறு  
மந்தணர்கள் சூழ வமைச்சர் தமதிருக்கை  
வந்தடைய அற்றூர் மகிழ்ந்து.

89.

போந்தமறை யாளர்க்குப் பெர்ன்னடையாதியவ  
ரிந்தவரைப் போக்கிடலு மேழ்ப்பித்தே —ஞர்ந்தவனு  
மீனவனுக் கோத விரைவான்போன் மேற்றிசையைத்  
தானடைய அற்றூன் றணிக்து.

90.

எண்ணுமறு நாட்கானு மீசன் றிருவருவ  
வண்ணமிது வெண்ண வகுத்தல்போல் —விண்ணிடத்துக்  
செக்கர் வடிவஞ் செறிந்ததுபின் காரிருஞும்  
புக்க திருவிலத்தைப் போர்த்து.

91.

அற்றை சிரவி லணமச்சர் துயில்வேலைப்  
பற்றுமா ஞக்கரொடு பண்பாக — ஏற்ற  
குருவடிவாங் தாங்கிக் குருந்தடியிலீசன்  
மருவுகனுக் கண்டார் மகிழ்ந்து.

92.

கதோர் கனவோயா னெண்ணியவெண் னாந்தாலே  
யாதோ வறியே னெனவிரங்கி — மாதோர்க்  
அற்றவரே வந்தார் துண்மையெனை யாள்வரென  
நற்றவரு மெண்ணினார் நன்று.

93.

என்றவரு மேங்கி யிருந்துழியோ ராசானை  
யின்றுநீ கொள்ளுவா பென்றியம்ப — வன்றடைவான்  
போலக் கதிரவனும் போந்தான் குணதிசையி  
னீலக் கடனடுவி னின்று.

94.

ஜியர் துயிலெழுந்தே யாற்றுங் கடன்முடித்துப்  
பையரவப் பூணரனைப் பார்ப்பதற்கு — வெய்யவழி  
லெய்துமெழு காநெஞ் சிளகக்கண் னீர்மணிகண்  
மெய்திகழுச் சென்றூர் விரைந்து.

95.

ஜியர் வருமுன்ன ராண்மா தப்பெருமான்  
செய்ய கதிர்கோடி சேர்ந்ததுபோன் — மெய்யொளிர  
மூவுலகி லாரழுகு முற்றுறவோர் வேதியராத்  
தாவில் குருந்தடைந்தார் சார்ந்து.

96.

மாசிலாத் தாசடுத்து மாமணியின் றுந்வடமுந்  
தேசொளிரு நீறுஞ் சிறந்தணிந்து — பாசமறுத்  
தாளவோர் தேகிகரா யாண்டமைந்தார் சிட்ரொடு  
நீளவப் பூணூர் நினைந்து.

97.

இதுஞ் சுரத்துடனே யோங்குமறை யோதுநரும்  
போதமாம் வண்ணம் பொருளையாய்ந் — தோதுநருங்  
கன்மமொடு ஞானத்தின் காண்டங் கழறுநரும்  
பன்மா னவருற்றூர் பாங்கு.

98.

வேதச் சிகையை விரிக்குநரு மாகமத்தின்  
மேதகுசீர் தன்னை விளக்குநரும் — பேதமுறு  
மார்க்கங்க டம்மை மறுக்குநருஞ் சைவமே  
யாக்கமுள தென்பாரு மாங்கு.

99.

முப்பொருளி னுண்மை மொழிகுநருஞ் சித்தாந்த  
மொப்பதெது வென்ன வரைக்குநருஞ் — தப்பிற்  
சரியைமுத னுன்கு தனிவாழியைச் சாற்று  
மரியவரு முற்று ரமைந்து.

100-

இத்தகைய சீடர்பல ரெம்மருங்கு மீனினம்போற்  
பத்தியுடன் சூழப் பனிமதிபோ — லத்தனே  
ராசிரிய னுகி யமைந்தருள வேதியரு  
நேசமுட னங்கடைந்தார் நேர்.

101-

கண்டுபிலு மெல்லையில்யான் கண்டதொரு காட்சியைநேர்  
கண்டனவிங் கென்னக் கனிந்துருகி — யண்டரில்யார்  
பெற்றுரிப் பேற்றியேன் பெற்றே னெனவடைந்தார்  
கற்றுவைப் போலக் கசிந்து.

102.

ஆண்னாலாங் காந்த மடியேன் மனவிரும்பைப்  
பண்ணமையப் பற்றியவோர் பான்மையா — லெண்ணிய  
சிருற்ற காலமிவண் சேர்ந்த தெனப்பணிந்தார் [நற்  
வேற்ற வோர்மரம்போல் விழ்ந்து.

103.

வீழ்ந்தபடி யுற்றூர் விமல ரெழுகென்ன

வாழ்ந்தபடி நின்றே யவ கருகச் — சூழ்ந்தடியார்

நேயமுறு வாரிவரை நேர்ந்தாட்கொள் என்முறையாம்

நாயனே யென்றூர் நயந்து.

104.

நாளையும்யாம் வேண்டே நயக்கும் பலனமைந்த

வேளையும்யாம் வேண்டேம் விருப்புடனெந் — தாவினையை

யேத்துமிலவற் கிற்றை யிரவிலருள் வேமென்று

ரார்த்தநறுங் கொன்றைமுடி யார்.

105.

கேட்டடியார் ரெல்லாங் கிளர்ந்தபெருங் காதன்டேம்

லீட்டினால் வாதவு ரெம்பிறைவர் — கேட்டருள்வார்

தேருமுப தேசமெனத் தேனூர் குருந்தடியைச்

சிரணிசெய் தாக்கினூர் சேர்ந்து.

106.

வேதிபளிங் காலமைத்து மேற்பொன் றகடிட்டுச்

சோதிமணிக் கானிறுவித் தொங்கார — மாதியவை

தூக்கியணி பட்டாற் றுலங்கவிதா எங்கொடியு

மாக்கியணி செய்தா ரமைத்து.

107.

நீலக் கடலதனை நீங்கியே தானுமொரு

சிலக் குரவனிடஞ் சென்றஷடந்து — சாலவுப

தேசம் பெறப்போவான் செய்கைபோற் செங்கதிரோன்

பேசங் குடுக்கடைந்தான் பின்.

108.

வாதமிடும் புத்தரது வாயோடுங்கு மேர்விதத்தை

யோதுதல்போற் கஞ்ச மொடுங்கின்வே — நாதனூர்

செய்திரு வாய்மலருஞ் செய்கைபோ லாம்பலெலாம்

பொய்கையிடைத் தோன்றினவாற் பூத்து.

109.

ஜூயர் மனத்திலினி யாரப் பெறேமெனவே  
பையவதை விட்டகன்று பாரெங்கு — மையிருஞம்  
புக்குப் பரவியது புண்ணியர்தா மாங்குமன  
நெக்குருக நின்றூர் நினைந்து.

110.

நந்தியா காலமுதற் சாரத்த யாமம்வரைப்  
பந்தியா நின்று பணிசெய்தார் — முந்தியே  
சாமமெமாரு மூன்றுகச் சார்ந்ததுநா லாம்யாமந்  
தூமருவல் போலத் தொடர்ந்து.

111.

மேன்மையுறு மப்பளிங்கு வேதிமிசைத் தென்முகமா  
யான்மா தப்பெருமா ஞசானுய்த் — தான்மருவி  
யெப்புவியும் போற்று மெழில்வாத லூர்த்தமை  
யொப்பவெதிர் வைத்தா னுவந்து.

112.

கண்ணருளா ஞேக்கிச்செங் காந்தட் கரமலரை  
வண்ணமுறச் சென்னியிலே வைத்தமைத்துப்—புண்ணியா  
மாயைமுத லாமலங்கள் வந்து விரவாது [ரை  
போயொழியச் செய்தான் புரிந்து.

113.

தூயகலை யான்மூடிச் சூக்குமபஞ் சாக்கரத்தைத்  
தூயர் திருச்செவியிற் சொற்றருளி — யாய  
வடலும் பொருஞ முயிருமுடன் கொண்டான்  
மடமை யொழித்தெனையான் வான்.

114.

போதவினித் தான்மலரிற் பூசைபுரி யென்றுசா  
ஞேதுவினி தொப்பி யுடனடியாம் — போதுதெனை  
மஞ்சனால் ராட்டி மலரிட் டுபசரித்துத்  
தஞ்சிரசிற் கொண்டார் தவர்.

115.

வாதவூர் வள்ளன் மனவிருள்போற் பாருலகின்  
மீதடரு மையிருஞும் வீந்ததே —காதலுட  
னையரடி மைத்திறத்தை யாயவரு வாளைப்போல்  
வெய்யவனும் வந்தான் விரைந்து.

116.

போற்றுஞ் சிவஞான போதமெனும் புத்தகத்தை  
யேற்றிவொ யென்றடிகட் கிந்ததனுட் — தோற்றலுறும்  
போதப் பொருளைப் புகன்றருளி அருலகி  
ஞதப் பொருளானுர் நன்று.

117.

சொன்ன பொருளைத் தொடரச் செவிக்கொண்டு  
மன்னுங் குருந்தடியில் வாழ்வார்க்குப் — பன்னரிய  
வண்டமிழின் மாலை மனக்கத் தொடுத்தணிந்தார்  
பண்டமிழ்தே யென்னும் படி.

118.

தேனே கனிரசமோ தித்திக்குங் கற்கண்டோ  
வானே ரழுதமோ மற்றெதுவங் — தானேது  
மொப்பிலையாம் வண்ண முரைத்தவற்றைக் கேட்டான்  
செப்புவா னீதுஞ் சிறந்து.

119.

வகுத்திடுனின் வாசகங்கள் மாணிக்கங் தன்னை  
நிகர்த்ததொரு மேன்மையா னின்னைச் — சகத்தவரு  
மாணிக்க வாசகங்குப் வாழ்த்துவா ரென்றுனீர்  
வேணிக் கடவுள் வியந்து.

120.

மாணிக்க வாசகரிவ் வாசகத்தைக் கேட்டுமன  
நாணிக் கரைந்து நவிலுவார் — பேணியொரு  
நாயினுக்குப் பொற்றவிசை நல்குதல்போ லாகுமிந்தப்  
பேயினுக்கிப் பேரென்றூர் பின்.

121.

என்னையாட் கொள்ளிறைவ யான்கொணர்ந்த விச்செல்வ  
நின்னுடைய கோயிற்கு நேர்மையொடுன்-பொன்னடியை  
நம்புமடி யார்க்கு நயந்தருளா யென்றிறைஞ்ச  
வெம்பெருமா னேற்று னிசைந்து. 122.

ஈசன் றிருவள்ள மேற்றருளத் தேர்ந்துமணி  
வாசகருஞ் சிற்பத்தில் வல்லார்க்கு —நேசமொடு  
தாண்டும் புரவிகொளத் தாங்கொணர்ந்த காசையெலாம்  
வேண்டும் படியிறைத்தார் மேல். 123.

விண்ணளவக் கானிறுவி மேலே கொடுங்கைபல  
பண்ணமைய வைத்துப் பதுமைவகை —வண்ணமுற  
வத்திரங்க விட்டே யுரனமைபல் பாவுகல்லும்  
பத்தியுற வைத்தமைத்தார் பார்த்து. 124.

இம்முறையே யீச னிருப்பிடமு மென்னையா  
ளம்மையோ காம்பிகையி னையமுஞ் —செம்மையுற  
மண்டபமுங் கோயின் மதிலும் விமானமொடு  
விண்டடவு கோபுரமு மேல். 125.

பூசரின் வீடும் புனிதமுறுஞ் சைவஞ்சேர்  
தேசிகரின் செய்ய திருமடமும் —வாசமுற  
ங்தவன முங்குளமு நாடிப் பலசமைத்தார்  
குந்தரமிக் கோங்கத் தொடர்ந்து. 126.

ஈச னடிகடமை யீண்டுறைதி யென்றருளிக்  
காசி அருவங் கரந்தருளத் —தேசிகரைப்  
பாரா தடிகள் பதறி யழுதிரங்கிச்  
சோராநின் ரெய்த்தார் துடித்து. 127.

கண்டவைக ளெல்லாங் கனவோ நனவுகொலோ  
யண்டியெனை யாட்கொண்ட வாசானைக் — கொண்டுயிய  
வெண்ணியுள நாயே னினியுயுமா ரேதென்னப்  
புண்ணியரு நொந்தார் புலர்த்து.

128.

கண்ணிலான் கையிற் கதிர்மணிபொன் றீந்ததுபோற்  
பண்ணமையுங் தீங்குதலைப் பாலனிடம் — வண்ணமுறும்  
வள்ளமதை யிதல்போல் வந்தென்னை யாண்டபெரும்  
வள்ளலே யெங்கொளித்தாய் மற்று.

129.

மன்னு பெருந்துறையில் வாழு மருமருந்தே  
பொன்னார் திருமேனிப் புண்ணியதேனை — யென்னவிதி  
தங்குமோ நின்னைவிட்டுத் தாதே னெனவருந்தி  
யெங்குமோ டித்திமிந்தா ரெய்த்து

130.

போவார் வருவார் புரண்டு விழுந்திரங்கி  
நாவாய் குழற நடுங்குவார் — தேவாஞ்  
யென்னைத் தனியிருத்தி யெங்கொளித்தா யென்னரசே  
யென்னத் தயங்கினு ரெய்த்து.

131.

மன்னர் பெருள்விடமா மற்றிவரோ வோர்ந்தில்ரே  
யென்னசெயற் பாலதென வேங்கினு — ரங்ககரிற்  
பாயும் பரிகொளப்பின் பற்றியவ ரிச்செயலை  
பாயும் பரிசெனரா யாங்கு.

132.

கொத்தலர்தா ரான்பொருளைக் கொங்னே செலவிட்டார்  
சித்தமிவர்க் கென்ன சிதைந்ததேதா — சத்திகங்கள்  
கொள்ளவழி யாது குடைவெந்தன் கேட்கினிவர்  
விள்ளுவதெ னென்றூர் வியந்து.

133.

கோயிலகம் விட்டடிகள் கோபுரவா யிற்குறுகித்  
தாயபரி யாளர் தமைக்கண்டார் — போயவரைத்  
தென்னவர்கோன் பாலாடித் திங்கண் முடிவின்மா  
மன்னுமென வோதுமென்றார் மற்று.

134.

அன்னார் விரைந்தரசற் கான விவரமெலாஞ்  
சொன்னு ரவனுந் துரங்கங்க — ளாந்நாளில்  
வந்தடையு மென்ன மகிழ்ந்தே யெதிர்பார்த்தான்  
முந்தவே லாய முடித்து.

135.

வாதலூர் வள்ளல் வகுத்தகா லங்கழிய  
வோதும் புரவிகளோ வற்றிலவாற் — ஒதுகுதார்க்  
கொற்றவனவ் வேதியரைக் கூட்டிவரத் தொதர்க்குச்  
சொற்றனன்ற னுள்ளாந் துடித்து.

136.

தூதர் விரைந்தந்தத் தூயரிடம் போயடைந்து  
தூதலரும் பூந்தாரான் றந்ததென — வோதிச்  
சுருளோப் பணிந்தீந்தார் தொண்டரேற் றீச  
னருளோப் பெறச்சென்று ராங்கு.

137.

தென்னன் சினங்கொண்டான் செய்யும் வகைதேரே  
னென்னமணி வாசகரு மேங்சவே — யன்னவைக  
ளொல்லைவரு மென்றெழுத வோர்வாக் கெழுந்தொலித்த  
தெல்லையறும் வானகத்தி லே.

138.

வள்ளவிது தேர்ந்து வழுதிக்கோ ரோலைவிடுத்  
அள்ளமிக வேங்கி யுறங்குங்காற் — றுள்ளும்.  
பரியுடனே யாமடைவம் பார்த்திபண்பாற் போய்நி  
தெரிவியென வெம்பெருமான் சென்று.

139.

கனவி துரைத்தருளக் கண்விழித்துத் தொண்டர்  
மனமுவந்தே மாமதுரை மன்னன் — முனமடைந்தார்  
வேந்த அபசரித்து வேகமுறும் வாசியெலாம்  
போந்தனவோ வென்றுன் புகழ்ந்து.

140.

பாண்டியர்தம் மேறே பரியனைத்து நாண்மூன்றி  
லீண்டுவென் ரேது யெமதடிக — ணீண்டமுடி  
மானத் துறைசொக்கர் மாமலர்த்தா னேத்தித்தந்  
தானத் துறைந்தார் தனித்து.

141.

செப்புநாண் மூன்றுயுஞ் சேர்ந்திலவே வாசியென  
வெப்பமிகக் கொண்டரசன் வேதியரைக — கைப்பிடியாக  
கட்டியொறுத் தென்பொருளைக் காணவே வாங்குமெனக்  
கட்டளையிட்டானெஞ்சங் காய்ந்து.

142.

சாற்று மொழிகேட்ட தண்டவினை யாளர்மிகச்  
சீற்றமொடு வேதியரைச் சீறியே — மாற்றமுமெ  
னென்னவழி பொன்னுக்கே யென்று முதுகொடியத்  
துன்னியகல் லேற்றினூர் சூழ்ந்து.

143.

ஸ்ரீயர் பொறைதாங்கி யாலவா யண்ணலிரு  
செய்யதா னேத்தித் திகழ்ந்தனரான் — மையணியுங்  
கண்டனன்பர் துன்பக் கனம்பொறுப்பா னுதலினுற்  
கொண்டனனப் பாரங் குறித்து,

144.

ஏற்றுஞ் சிலைப்பார மெள்ளவுங் தோற்றுதே  
யேற்றின் கொடியாரை யெம்மடிகள் — போற்றியுறு  
காவலுறு மன்னரிதைக் கண்டடிக டாளினைக  
ஞேவவிலங் கிட்டார் நுழைத்து.

145.

வாதவூர் வள்ளன் மனநோவுக் கூற்றனைய  
பாதகர்கள் செய்வினையைப் பார்க்கவஞ்சி —யாதவனும்  
போவானைப் போலப் புணரியிடைப் போய்மறைந்தான்  
மாவாரு மின்மூடி வைத்து.

146.

அற்றையிர வெல்லா மடிகள் சிறைப்பட்டும்  
பற்றியதம் முன்ளப் பரிவோடுங் —கற்றைவார்  
வேணிப் பெருமானை வேண்டி மலர்த்தாளைப்  
பேணிப் பிறங்கினூர் பின்.

147.

அன்றுவரும் வாசிகளுக் கானவொரு மாதிரியா  
மென்றுசொல் வேழ்பரியை யேறிரதத் —தொன்றவே  
ழுட்டிக் கதிரவனும் போந்தான் குணதிசையி  
னீட்டிக் கதிர்வச நேர்.

148.

ஜூயர் சிறையிருந்தெம் மாலவா யண்ணலிரு  
செய்யமலர்த் தாளைத் தியானிப்பார் —துய்யனே  
முந்தாவி யாதியவை முற்று முவந்தேற்ற  
வெந்தா யிரங்கா யினி.

149.

மூவா முதலே முதுமறையி னந்தமாங்  
தாவாத ஞானத் தனிவிளக்கே —தேவாவான்  
நேசாரு மாடத்திருவால் வாடுறையு  
மீசா விரங்கா யினி.

150.

நாயனையே ணைப்பொருளா நாடிப் பெருந்துறையி  
லாய குருந்தடியி லாண்டருளுந் —தூயா  
சிறையிலுமல் வேனே திருவால் வாயா  
சிறையே யிரங்கா யினி.

151.

பாண்டியர்கோன் பொன்னைப் பரிந்துனக்கே யாத்கிணே  
வீண்டவனுங் கேட்கின்யா னென்செய்வேன் —வேண்டு  
சிந்தையுவந் தீயுந் திருஷால வாயுறையு  
மெந்தை யிரங்கா யினி. 152.

இந்தவித நின்றதிக னேங்கி யழுதரற்ற  
விந்துமுடி யார்செவியி லீர் ஏக்குதலை —மைந்தரெர்லி  
தாயின் செவிப்புகல்போற் சாரச் சிறைநிக்கத்  
தூய வளங்கொண்டார் சூழ்ந்து. 153.

கந்திமுத லாதிகண நாதர் தமையழைத்து  
முந்தநீர் போய்ப்புனத்தின் மொய்க்காரியைச் —சுந்தரமார்  
நல்லபரி யாக்கி நடத்துந் தலைவராச்  
செல்லுமெனச் செப்பினர் தேர்ந்து. 154.

ஆணைப் படியவரு மான நரியையெலா  
மாணைப் பரியாக்கி வானவரு —நாணவே  
வேகமார் வாசிகளின் மீதிவர்ந்தே யோட்டிவரும்  
பாகரா வந்தார் பரிந்து. 155.

வந்தவருட் சொக்கரொருவைதிகமா மீதிவர்ந்து  
முந்துறந டாத்தி முடிகினர் —சிந்துமிகப்  
பொங்கி யெழுவதே போலப் புரவியெலா  
மங்கெழுதல் கண்டா ரடைந்து. 156.

தூளி திசையைனத்துந் தூர்த்துக் கதிரொளியை  
மான மறைக்கவிருள் வந்ததா —லாளியெனும்  
வீரர்கை வாள்வெயிலை வீசப் பகலுறலா  
லாளிரவு நாளுமிகை யாம். 157.

கண்டகடிநகரார் காவற் சிறையதனைக்  
கொண்ட வமைச்சரிடங் கூறினார் — தொண்டரவர்  
— தெனிழியும் வேப்பலர்தார்த் தென்னற்குச் செப்புமென  
மீனனிடஞ் சென்றூர் விரைங்து. 158.

மன்னர் குலமணியே வந்த புரவியேலா  
மென்ன மகிழ்ந்தவனு மேகிசீர் — முன்னுமதி  
மந்திரியார் தம்மை வணங்கி யழைமினென  
வந்தவரும் வேண்டினார் மற்று. 159.

வேண்டமதி மந்திரியார் வேந்த னவைக்களத்தை  
பீண்டியவற் கேற்ப வியற்றினார் — நீண்டவொளிப்  
பைம்பொற் றுகிலும் பதக்கமுங்கோ மானவித்தா  
னெம்பெருமா னேற்றூ ரிசைந்து. 160.

ஆவணிமா மூலநா என்று பகர்ந்தபடி  
மாவணியா வந்தடித்த மாமதுரை — சேவணியா  
விண்ணகமெல் லாந்துசி மேவியதால் விண்ணகமு  
மண்ணகமா யிற்று மறைந்து. 161.

காற்றனைய வேகமுள காலத்தீ போல்விழிய  
கூற்றனைய வெங்கொடுமை கொண்டுள்ள — சாற்று  
மிட்போன் முழக்குடைய வெண்ணிலாப் பாய்மா  
ப்படிபோற்ற வந்தடைந்த பாய்ந்து. 162.

உள்ளும் புறமு முரைக்குங் கடைத்தெஞவும்  
விள்ளுமறை யாதியவர் வீதிகளுங் — துள்ளுபரி  
பிட்டமே யாக விருக்க விடமின்றி  
வாட்டமே யுற்றூர் மருண்டு. 163.

கண்டோர் வியந்தவற்றைக் காணக்கண் ஞாயிரமுங்  
கொண்டோ மிலையென்பார் கொற்றவனு — முண்டோ ஓ-  
ரென்னமகிழ் பூத்தே யிருந்தமதி வல்லாரை  
வின்ன வியக்குவர்யா ரென்று. 164.

வினவ வடிகள் விளம்பறியேன் யானு  
மெனலு மிறைவனவ ஜெய்திக் — கனிவுடனே  
வீரர் தமைவினவ வேதப் பரியுகைக்குஞ்  
சிரியரைச் சுட்டினூர் தேர்ந்து. 165.

கண்டவட னன்னன் கருத்துணரா தேக்ரமா  
முண்டகங்கள் சென்னி முகிழ்த்தேற — வண்டனாரும்  
வேப்பலர்தா ரானுணர்ந்து வெள்கி யதிசயி த்துக்  
கூப்பியகை யோட்டமைந்தான் கூர்ந்து. 166.

எழுதரிய வாசிமிசை யேறிவரும் வீரர்  
வழுதிகுலத் தேறே மருவும் — பழுதில்லா  
விப்பரிக ஜெல்லா மெழில்வாத ஞூர்த்தரு  
மப்பொருளால் வாங்கிவந்த வாம். 167.

என்னப் பணிக்க விறைவன் மகிழ்ந்திவைக  
கன்னுங் குணங்களைந் சொல்லுமெனப் — பன்னு  
மறைகளொரு நான்கும் வகுத்ததிரு வாக்கா  
விறைவரிது சொல்வா ரிசைந்து. 168.

வந்த பரியை வகைவகையாய்த் தேசமியன்  
முந்துங் கதியு மொழிந்ததற்பி — னிந்தவகை  
வெற்றி தருமிரவின் மேவு மிவைபகலிற்  
கொற்றவனே யென்னூர் குறித்து. 169.

இன்னவுகள் சேர்க்கு மிருபோது வெற்றியைமற்  
நன்னவுகள் மிக்க வருமையா — மென்னவே  
வந்தபரி மாவின் வகைநிறங்கு ணங்களிலை  
யந்த்முறச் சொன்ன ரவற்கு.

170.

அச்சம் புவனத் தடங்கா தடுக்கவரு  
மெச்சமெரன்று மில்லா விவுளிகளா — நிச்சலுமே  
யேறுபுக மோயின்றைக் கென்றெரியு மிவ்வண்மை  
சீதறுவாய் நாளைத் தினம்.

171.

நம்மா விவர்ந்து நடாத்த நடந்துவரு  
மிம்மா நிலத்தி லெழுதலரி — தம்மா  
மறைவா யிருக்கவே வைத்தான் பிரம  
னிறைநீயெய் தத்தக்க தில்.

172.

உகலரிய மன்னவநா முன்பாற் செலுத்து  
மிகலன் பரிதா மியல்பிங் — நகரில்  
வரவரக் கண்டறிவாய் வாழிநீ யென்று  
ரத்தாநிர் வேணிமறைத் தார்.

173.

பன்னரிய தாமிவைகள் பார்த்திபனே பொய்யிரையே  
மென்ன வரசற் கியம்புதலு — மன்னவனுங்  
தாயபரி வல்லார் தமைக்கொண்டு வாம்பரியி  
னுய பரிசறிந்தா ணங்கு.

174.

இன்றைக்கே வாசிகளை யேற்றுக்கொ ணுளைக்கோ  
வொன்றுக்கும் டாங்க ணுடன்படே — மென்றரனுங்  
வாரார் கமிறுடனே மாறிப் பரியளித்தார்  
தார்தார் வழுதிக்குத் தான்.

175.

எற்ற பரியை யிலரயத்திற் கொண்டுய்க்க  
வாற்றுங் தொழிலாளர்க் கவ்வமுதி -சாற்றியே  
மாசில்லா வைதிகமா வந்தார்க்கு முத்தாரங்  
தூசெல்லா நல்கினை சூழ்ந்து.

176.

தஞ்தவற்றை யேற்றுச் சலாமென் றவற்குரைத்து  
வந்தகண மேரடு மறைந்தருளப் -பைங்தமிழில்  
வாசகஞ்சொ னல்லாரை மன்ற வுபசரித்து  
வாசவனைப் போலமைந்தான் மன்.

177.

மேதினியில் வந்தி விரும்பியிடும் சிட்டிற்கோ  
வாதவூர் வள்ளன் மகிமைக்கோ -யாதுக்கோ  
வுய்த்தகுகிரையெலா மோரியா மாற்றான்  
சித்தத்திடைக்கொண்டார் தேர்ந்து.

178.

கொள்ளக் கிடையாக் குதிரைநமக் குற்றதென  
விள்ளாற் கருமகிழ்ச்சி மேவியே -துன்னுபரி  
கட்டியவச் சாலைகளைக் காவல் புரிந்துவந்தார்  
மட்டிலாப் பாகர் மகிழ்ந்து.

179.

அற்றையிர விற்கடிகை யாறிரண் டாமளவி  
ஞற்றபரி மாவனைத்து மோரியுருப் -பெற்றெழுந்து  
திக்கெலாஞ் சென்றடர்ந்து சேர்ந்து நகரெங்கு  
மிக்கொலிசெய் தோடினவான் மேல்.

180.

பரிக ணரிகளாய்ப் பாய்ந்து நகரில்  
விரியு மிடமெல்லா மிக்குக் -கரியுடனே  
முன்னமையும் வாசிகளை முற்றுங் கடித்தவற்றைச்  
சின்னபின்ன மாக்கினவே சென்று.

181.

கண்ட கடிநகரார் காவலன்பாற் சென்றடைந்து  
மண்டுநரி செய்த வரலாற்றை -விண்டிடவு  
முந்துபெரு வெள்ளாம்வந் துற்றவெள்ளங் கொள்வதுபோ  
வந்ததே யென்றுமுன்றுன் மன். 182.

மந்திரியா வந்தவன்செய் வஞ்சமீ தென்றரசன்  
சிந்தையினிற் தேர்ந்துகடுஞ் சிற்றமொடு -முந்தார்  
கள்ளமிகு வாளைக் கடுஞ்சிறையிட் தெம்பொருளைக்  
கொள்ளுமென்று அள்ளங் கொதித்து. 183.

மன்னுவரத் தாங்கு மதியமைச்ச ரைச்சிறையின்  
மன்னவவர் செய்து வருத்தவே -யன்னவருஞ்  
சித்தங் கரைந்து திருவால வாயுறையு  
மத்தன் கழனினாந்தா ராங்கு. 184.

பட்டவெலாம் போதாவோ பாவியே னின்னுமருங்  
கட்டமுற நின்றன் கருத்தேயோ -விட்டசித்தி  
யெல்லா மளித்தருஞ் மீசா வெளியேன்றன்  
பொல்லா ஷிடர்தலிர்ப்பாய் போந்து. 185.

என்றடிக ளேங்கி யிருக்கீர் வார்த்தழுங்  
கன்றெலியைக் கேட்ட கபிலைபோற் -கொன்றைமுடிய  
யண்ணலருள் செய்யவையை யாற்றிற் பெருவெள்ள  
கண்ணவளங் கொண்டார் நயந்து. 186.

பாதாள் கங்கையது பாரை யகழ்ந்தெழுந்து  
மீதாரல் போல்வையை மேலெழுந்து -மோதாங்கின்  
உற்ற கரையை யுடைத்தோடி மாமதுரை  
முற்றப் பரந்ததே மொய்த்து. 187.

வையைக் கறைசேர் வயல்வெள்ளங் காவெள்ளஞ்  
செய்யநக ருள்ள தெருவெள்ளங் — துய்யெடுங்  
கூடமெலாம் வெள்ளமிறை கோபிலகம் வெள்ளம்வாழ்  
வீடுகளெல் லாம்வெள்ள மேல். 188.

மாத ரங்கமொடு மாவிகையெல் லாம்வெள்ள  
மோது பிடமெங்கு மேர்த்தமே — மோதுதலுங்  
தங்குங் குடியெல்லாங் தம்முடையை யைக்காக்க  
விங்குமங்கு மேர்த்தனு ரெய்த்து. 189.

ஞப்பமையும் பெற்றேஈ முன்கொடுபோ ஞர்சிலரே  
காப்பமையு மக்கடமைக் கைக்கொண்டு — கோப்புறவே  
போனார் சிலரே பொருளாதி கைக்கொண்டு  
கானாடி ஞர்சிலரே கண்டு. 190.

பாதங் கணைக்கால் பருத்தமுழங் தாண்மேலுஞ்  
சிதப் புனல்பெருகிச் சென்றேற் — வாதரவே  
யற்றுக் குடிக எல்லா ஞர்தமக்குப்  
பற்றுக்கோடின்றிப் பயந்து. 191.

நீரின் பெருக்கினு னின்றமணைக் கட்டிடங்கள்.  
பாரில் விழவே பதைபதைத்துச் — செருமிட  
மின்றி புயர்க்கவிட மேறவது விழுமெனக்  
கன்றினு ருள்ளகுடி கள். 192.

வாதலூர் வள்ளறணை வன்கிறையிற் காத்தவர்கள்  
சிதப் புனல்பெருகச் சென்றார்தம் — மாதரின  
மக்கடமைக் காக்கவே வாதையின்றி நம்மாடிக  
ணக்கனாடி வாழ்த்தியுற்றூர் நன்று. 193.

பார்த்த குடிகளைலாம் பார்த்திபன்பாற் சென்றேதுச்  
கீர்த்தமதி வல்லார்க்குச் செப்புவா —ஞர்த்தபெரும்  
வெள்ளாந் தனைத்தடுக்க விட்டிற்கோர் பாகமாக்  
கொள்ளச் சமையுமென்றான் கூர்ந்து.

194.

புத்தியென வன்னுர் புகன்று குடியொன்றாக  
கித்துணைய நீளமா மென்றவாந்து —வைத்தாராற்  
கூடையுமன் வெட்டியுங்தோட் கொண்டு குடிகளைலா  
மேருந்தி யுற்றி ரொருங்கு.

195.

வெட்டியுறு வார்சிலரே வெட்டியமன் ணைக்கொண்டு  
கொட்டியுறு வார்சிலரே கூடைகளி —லொட்டியுறு  
மண்ணைவழிப் பார்சிலரே வந்துபணி செய்வாரி  
னெண்ணைவகுப் பாருண்டோ வீங்கு.

196.

எல்லாரு மிவ்வா றிருந்துகரை போடவது  
நில்லாது வீழுந்ததந்த நீர்ப்பெருக்காற் —சொல்லாரு  
மவ்வணையி லோர்கோ லடைபடா தேயமைய  
மவ்வழியே நீர்போந்த தாங்கு.

197.

முன்னியவப் பாகமோர் முதாட்டிக் குற்றதா  
மன்னவனோ திங்கனோ ராயிரழு —மன்னியவள்  
மக்களவட்கில்லை மனமுவந்தே யட்டடிட்டைச்  
சொக்கர்தமக்கிட்டுவிற்பான் சூழ்ந்து.

198.

வெள்ளைமே கம்போல் வெனுத்ததிருக் கூந்தலாள்  
கிள்ளச் சதையுடவிற் கிட்டாதாள் —கொள்ளுந்  
தடியுட்டவை தாண்மூன்று தாங்கினுளாடு  
முடியுடையாள் மூப்பான் முதிர்ந்து.

199.

மற்றவடன் னுமோ வந்தியா மம்மாதோ  
வுற்றதொரு பாகத்திற் கோரானும் — பெற்றிலனான்  
மன்னன் சினங்கொள்வான் மற்றிதனுக் கென்செய்வே  
னென்ன வருந்தனு வொய்த்து. 200.

வதியெலாங் தேடியுமோர் வேலையா னுங்கானு  
தாதியே தஞ்சமென வாங்கமைய — மாதைமிடம்  
வைத்தருஞு மெம்மிறைவர் மாதுக் கருள்செய்யக்  
சித்தமிடைக் கொண்டார் தெரிந்து. 201.

வேணிதலை விட்டுவையை மேவியரிர் மெல்லியலைக்  
காணவரு வாரைப்போற் கண்ணுதலார் — மாணவமை  
மங்கயற்க னம்மை யறியாது வேற்றருக்கொண்  
டங்கவடத் துற்று ரமைக்து. 202.

தொன்றுய வேதமுமன் டேரண்டியமா னுங்கானு  
மென்று விலைசிவுப்ப வேள்பொடித்தார் — சென்று  
சமுக்கடைந்த துசை யரைக்கிசைத்துத் தோவின்  
மழுக்கடைந்த மண்வெட்டி வைத்து. 203.

கூடற் றெருத்தோறுங் கூலியா வொன்றறைந்து  
வாடியுறும் வந்திதெரு வாய்ச்சென்றுர் — நாடியவ  
ஏப்பாந் வேலைக் கமைவையோ வென்றுரைக்க  
வொப்பாங்கின் ரேதுவா ருற்று. 204.

நின்பணியை முற்றுவிப்பே னீயவிக்குங் கூலிதலை  
முன்பகரு சுயென்ன முதாட்டி — யன்புடனே  
வேண்டனவு பிட்டவிப்பேன் வேந்தனுண் மேவழுன  
உரண்டடைவா யென்றுறைந்தா வால். 205.

அன்ன யறப்பசித்தே னனபிட்டிற் கொஞ்சமளி  
யென்ன வரனிரக்க வேகியவள் — முன்னக  
வட்ட நறும்பிட்டை யன்னிக் கொடுவந்தே  
யிட்டனளங் கன்பா யிசைந்து.

206.

இசைத்த பழங்குணியி லேந்தியுண்டு சென்னி  
யசைத்து நறுஞ்சவைய தன்னும் — பசித்தழுத  
பாலருக்குத் தாயுதவும் பாலைனய தாலவாய்  
மூலருக்கா மென்ன மொழிந்து.

207.

தந்தைதா யில்லாத் தமியேற்கோர் தாய்போல  
வந்தென் பசிகளைந்தாய் மாருது — முந்தவே  
வேலைத் தலைசென்றுன் வேலைத்தனை முற்றுவிப்பேன்  
மாலைத் தவிரென்றூர் மற்று.

208.

சிந்தை மகிழ்சிறக்கச் செப்பியவன் சென்றடைந்து  
வந்தியா ளன்று வரைவித்தார் — வந்தடைய  
அற்றூர் தலைவரென வள்ளத்தி லாநந்தம்  
பெற்றூன்போற் கங்கைவந்தாள் பேர்ந்து.

209.

வெட்டுவார் மண்ணை விரைந்தெடுத்துக் கொண்டுபோய்க்  
கொட்டுவார் போலக் குறுகுவார் — பிட்டைவாய்  
வைத்துமெல்லு வார்பிறரை வம்மி னெனவழைப்பா  
ரெய்த்தவரைப் போலயர்வா ரேய்ந்து.

210.

சென்றயன்முன் கானுத சென்னித்தனை மண்கூடை  
யன்றுகா னும்படியா வாங்குமுடி — யொன்றவே  
கொண்டுபோர் மின்னுள் குலவப் படிமீது  
கண்டுயில அற்றூர் களைத்து.

211.

கூடுவார் தம்மனத்தைக் கொள்ளோகொள்ள வங்கிருந்து  
பாடுவா ரொன்றைப் பறிகொடுத்துத் — தேடுவார்  
தன்மைத்தா யோடுவார் சார்ந்துடனே மீனுவா  
ருன்மத்தர் போலங் குவர்து. 212.

விஞ்சக் களைத்தவர்போன் மேன்முச் செறிந்தவரும்  
பஞ்சொக்குங் கூந்தலாள் பாற்செல்ல — வஞ்சியவள்  
வெள்ள மடைத்தனையோ வேண்டுவதென் னென்றுரைக்க  
வள்ள மகிழ்ந்துறைப்பா ருற்று. 213.

அன்னுய் கரைக ளடைக்கப் படுகின்ற  
வென்னவி வெம்பகியா வெய்த்தகனுன் — முன்னும்  
யீந்த சுவைப்பிட்டி லீன்னுஞ் சிறிதுண்ணப்  
போந்தனனிங் கென்றூர் புலர்ந்து. 214.

அன்னுள்கேட்டப்பொழுதி லட்டசவைப் பிட்டளிக்கச்  
செங்காவங் கைத்தலழுக் தீயெழவே — யென்னதர்  
கொண்டுவாய்ப் பெய்து கொடி-றுகளை பொற்றியே  
யுண்டுவான் வையைத்தனை யுற்று. 215.

வெட்டினூர் மண்ணாதனை வேறென்றுவர். பங்கிறபோய்க்  
கொட்டினூர் பாடினூர் கூடிக்கை — தட்டினூர்  
நீரின் மிகுந்தோடி. நிக்தினூர் பிட்டெடவர்க்கும்  
வாரி யளித்தார் மகிழ்ந்து. 216.

வந்தி பகுதி வழியாக நீர்பெருகி  
வந்துபிற ராங்கோர் மலைபோல — முந்தியமை  
பேரணையைக் கல்லிப் பிரவாக் மாயோங்கக்  
காரணமு மாங்குள்ளார் கண்டு. 217.

மன்னற் கறிஷ்க்க மற்றவனு மாங்கெய்தி  
யுன்னியவப் பங்குக் குரியார்யா — ரென்னவே  
வந்தியாள் பங்காகும் வந்தவனுக் காகப்பேர்  
தங்கதொருவ அள்ளான் றனித்து.

218.

இட்டபணி செய்யா விருந்தாரை யுங்கெடுப்பான்  
கட்டமுகை நோக்கியாங் கண்டிக்க — விட்டமிலை  
யென்னப் புகன்றவனு மின்னு வெனமன்னன்  
மூன்னர்க் கொடுவந்தார் மொய்த்து.

219.

ஷஞ்சவர்கோன் பார்த்திவனிப் பாரிலுள மாவிடனே  
விஞ்சையனே மேனிகொண்ட வேடானே — நெஞ்சினு  
கெண்ணவரி யாவென் ரெழிலிற்று வீடுபட்டுக்  
கண்ணிமையா தேயிருந்தான் கண்டு.

220.

இறைவன் சினந்தவரை யேடாநின் பங்கை  
மிறையு மடைத்திலையே வென்னப் — பிறைமுடியா  
ருற்றனிடை யொன்று முறையா துறக்கண்டு  
கெரற்றவனு முள்ளங் கொதித்து.

221.

கையிற் பிரம்போங்கிக் காய்ந்து வெரிசிடையே  
நையப் புடைத்தா னமதிறைவர் — வையையிடை  
மண்ணீலொரு கூடைதனை வாரிப்போ கட்டுடனே  
கண்ணிலுரு துற்றுர் கரந்து.

222.

பட்ட வடியந்தப் பார்த்திபன்மேற் பட்டதவன்  
மட்டவிழுங் கூந்தன் மனையர்மேற் — பட்டதெரடு  
ழுவுலகி லுள்ள பொருளனைத்து மல்வடியை  
மேமினவே கூறுவதென் மேல்.

223.

மாலயனு மிந்திரனு மற்றுள்ள தேவர்களுஞ்  
சீலமுறு மெய்த்தவருஞ் சித்தர்களு — மேவிடத்து  
நண்ணும் பிறருங்கீழ் நாகரும்பட்ட டாரெங்க  
ளண்ணலார் பட்ட வடி.

224.

வையைநீர் வற்றியது வானகத்தில் வந்தியோர்  
செய்யவிமா னத்திற் றிகழ்ந்தேக — வையகத்தி  
அற்றவரு மன்னவனு மோகையுட ஞேக்கினூர்  
பெற்றியா வானந்தம் பெற்று.

225.

மன்னகேள் வாதலூர் வள்ளரூ னின்பொருளை  
யென்னுடைய வாலயத்துக் கிந்துவந்தா — னன்னதைநீ  
தேரா தவளைச் சிறையிட்டுத் தண்டித்தாய்  
சிரா ரவன்றுயரைத் தேர்ந்து.

226.

காட்டுநரி யெல்லாங் கலினப் பரியாகக்  
கூட்டியே வந்து கொடுத்தேமல் — வீட்டமேலாம்  
வாவுநரி யாக்கினேம் வையையிடை நீர்பெருக்க  
மேவிடவே செய்தேம் விரைந்து.

227.

வந்திபே ரண்பிற்கு வந்தேங்கு லிக்காளாத்  
தந்தசவைப் பிட்டதனைத் தானருந்தி — நொந்துறவே  
நின்னுடைய கைப்பிரம்பா னீண்டவடி யும்பெற்றே  
மென்னுமொழி வானெழுந்த தே.

228.

மன்ன னிதுகேட்டு வாதலூர் வள்ளலிடைத்  
துன்னியிரு பாதங் தொழுதேத்தி — நன்னெறியீர்  
பேதையான் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளி  
யாதரிக்க வேண்டுமென்று னங்கு.

229.

கொற்றவா. நின்றன்னைக் கூடியதோர் காரணத்தாற்  
பொற்றேடியோர் பாகன் புரிந்தவருள் — பெற்றுயுங்கே  
நென்றால் கரசற் கியம்பித் துறவுகொண்டு  
சென்றார் பெருந்துறையைச் சேர்ந்து. 210.

ஆங்குக் குருந்தடியிலாசானைக் கானுதே  
யேங்கிக் கதறி யெனியேனை — யீங்கிருத்தி  
யன்பருட நெங்கொளித்தா யாண்டவனே யென்றமுதா  
ரென்புருகப் பாட விசைத்து. 231.

ஒதுவா ருள்ள முருகப் பசுந்தமிழிற்  
காதலாப் பாடல் கழறவே — பாதிமதி  
வேணிமிசைக் கொண்டார் விடைமீ தவணைமுந்தார்  
பேனுகணத் தார்சூழப் பெற்று. 232.

நண்ணு மழனீரி னுப்பண் கனலெழவே  
யெண்ணினு ரிச ரெமுந்தத்து — பண்ணமைய  
வவ்வழலின் மூழ்க வடியார்க் கவரிசைக்க  
வவ்விதமே செய்தா ரவர். 233.

சொற்றபடி மூழ்கியவர் சூழுங் கணவடிவம்  
பெற்றுவான் சென்றடைந்தார் பின்னரனு — ரூற்றதிரு  
வாதவு ராகி வருவாய்தில் லைக்கெனவே  
யோதி மறைந்தா ருரு. 234.

திருவாத ஓர்நமைத் தில்லையுற விச  
னருவியதே நென்றவரு மன்பர் — பெருமையுடன்  
சாருந் திருவுத் தரகோச மங்கைத்தனை  
நேரங் கடைந்தார் நினைந்து. 235.

அன்று சூருந்ததியில் ஸாட்கொண்ட வவ்வுருவாந்  
துன்றப் பெருமானைத் தோத்திரித்துச் — சென்றிடுகள்  
கன்னிராட்டுத்தலங்கள் கண்டு திரிசித்துச்  
சென்னிராட்டுற்றுர் சிறந்து. 236

பண்ணைத் தலமனைத்தும் உரர்த்துத் தொழுதிறைஞ்சிக்கித்  
தொண்ணைகாட்டுற்றுர் தொழுதிடுகள் — கொண்டுநெடுங்  
காதலொடு தில்லையினைக் காணவே சென்றணைந்தா  
ஞோதுதமிழ் மாலை யுரைத்து. 237

போதப் பொலிவோடும் பொன்னம் பலத்தாடு  
நாதனாடி போத்தி நயம்பெருக — வோதலுறுங்  
கண்டபத்தே யாதி கழறியோர் பூங்காவின்  
மண்டுகளி யோடிருந்தார் வாழ்ந்து. 238

அல்லும் பகலுமிலா ரம்பலவா ணற்றெழுமூடே  
யெல்லையிலா வானந்த மேய்ந்தமையத் — தில்லைநகர்  
சிட்டொருவ ரிதூத்தை மேவவவர் சொல்லாற்புண்  
பட்டுருமி னர்புத்தர் பாய்ந்து. 239

தீங்கெலாங் கூடித் திரண்டனபோற் சாக்கியர்க  
ஊங்குடனே பொங்கியெழுங் தாசானுர் — தாங்கிவரு  
மன்னவனும் பின்பற்ற வந்தணைந்தார் தில்லையைமே  
லென்னவரு மென்றுணரா தே 240

போயவரு மம்பலத்திற் போதிமர மும்புத்தர்  
ஊயிருவும் வைக்கத் தொடங்கினா — ராயனிதை  
யந்தணரெல் லாந்தடுத்து மாகாது போகவே  
சிற்றைமிக நொந்தார் திகைத்து. 241

சொல்லாற் பயனின்றிச் சோழவள நாட்டிறைவற்  
கெல்லாச் செயலு மெடுத்தெழுதி —வல்லாரு  
முய்த்தா ரொருமுடங்க லோடினார் பெற்றதைன  
வைத்தார் வளவனெதிர் வந்து.

242.

வேந்தன் முடங்கல் விவரமெலாந் தேர்ந்துடனே  
யோந்தனனங் குற்ற பொழுதவரு —நேர்ந்தவெலாஞ்  
செப்ப விறைவன் சிவனருள்பொய் யாதெனவே  
யொப்ப விசைத்தா அவந்து.

243.

அற்றையவர் தாங்கெல்லை யம்பலவா ணப்பெருமான்  
மற்றிதுவங் கூறுவான் வாதவூர் —நற்றவளைச்  
சாருவி ராகிலந்தச் சாக்கியரை வென்றுசய  
ஏந்ருவி ரையமிலை நீர்.

244.

என்னநட ராச னியம்புதலு மந்தனைர்கள்  
மன்னவனுக் கிதுரைத்து மற்றவளைத் —துன்னவடன்  
கொண்டுமெனி வாசகர்பாற் கூறினார் தாங்கனவிற்  
கண்டசெய வெல்லாங் குசிந்து.

245.

வாதவு ரார்கேட்டு மாணிக்க வாசகனென்  
ஞேதனிவ ரெவ்வா றுணர்ந்தாரென் —ஞைதனே  
யப்ன்றியெவ ருந்தேறு ரன்னேன் பணியிதா  
மென்றுடனே வந்தா ரிசைந்து.

246.

பொன்னம் பலமடைந்து போற்றியோர் மண்டபத்திற்  
பொன்னிவள நாட்டுப் புரவலனுங் —துன்னிவரு  
மந்தனருள் சூழ வமைந்தார் விமலர்பாற்  
கிந்துவரு மாமதிபோற் சேர்ந்து.

247.

ஷுதி புளையாப் புலையர்முகம் பார்க்கவாஞ்சி  
வாதவு ராதேழினி வைப்பித்து —வாதமிடுஞ்  
சாக்கியர்க் னோர்புறமுங் தாமோர் புறமுமிருங்  
தூக்கமொடு வாதிட்டா ருற்று.

248.

அன்னூர் மதக்கொள்கை யத்தனையுங் கண்டித்து  
மின்னூர் சடையாரின் மேன்மைகளோ —முன்னுகை  
வள்ளங்கை நெல்லியென வோதவீ முத்தரச்  
அள்ளங் கவன்றுரைப்பா னேன்று.

249.

உங்கவில்யா ரெண்மகளி னாமைக் குணமொழிப்பா  
ரங்கவரே மேலோ ரவர்சமயங் —தூங்கமுறுதுஞ்  
சற்சமய மாகுமெனச் சாற்றுதலும் புத்தரெலா  
நற்சபத மென்றூர் நகைத்து.

250.

வாதமுறும் புத்தரெலா மந்திரங்க னோய்யாம்  
லோதினூர் மூகை யொழிந்திலதா —ஒத்தனம்  
புத்தனே காப்பையெனப் போற்றியுமின் பேசவிலை  
சித்தமவ ரெய்த்தார் திசைத்து.

251.

ஆத்திமலர்த் தாரானிவ் வாயிழையின் வாய்மலரும்  
புத்தமொழி கூறினிந்தப் புத்தருக்கு —வாய்த்ததொரு  
தண்டமே தென்னச் சமைந்தவருஞ் செக்கிலிட்டுத்  
துண்டமுறச் சுற்றுமென்றூர் சூழ்ந்து.

252.

மன்னன் மகிழ்ந்துடனே வாதவு ரார்க்குறுகி  
யின்னிடையான் மூகை விலகலே —யின்னருளைத்  
தந்தருள வேண்டுமெனச் சாற்றுதலு மெம்மிறைவர்  
சிந்தையுவங் தொப்பினூர் தேர்ந்து.

253.

தூயதிரு நீறவித்துச் சொல்லும் வினாக்களுக்  
காய் விடையளிக்க வாக்கினரான் — மேயவதைப்  
பைந்தமிழிற் சாழலாப் பாடினார் வாதலூர்  
வந்தருளு மன்பர் மகிழ்ந்து. 254.

கின்னவரு மென்றுணரா தேபுகண்ற புத்தர் சிலர்  
சொன்னபடி செக்கிற் ரூலைந்தனரான் — மன்னவனே  
சைவனு மாறினான் சார்ந்தவரு மவ்வாறே  
மெய்வழியைக் கொண்டார் விழைந்து. 255.

உற்றவரை யெல்லா முறைவிடங்கட்ட குப்த்துப்பி  
ஏற்றவரு மன்று ணடமாடுஞ் — சிற்றிவையோர்  
பங்க ணடிபரவிப் பன்னசா லீக்கடைந்தார்  
மங்கலமார் சைவம் வளர்த்து. 256.

ஆங்கவரும் வாழ்நாளி லம்பலவா ணப்பெருமா  
கேனங்குமறை யோரி அருக்கொண்டு — பாங்குபெற  
வேடுமெழுத் தாணியுங்கை யேந்தி யவர்முன்னர்ப்  
இடுபெறச் சென்றடைந்தார் யின். 257.

ஐப் ரவரைக்கண் டந்தணேரே நீர்யாறோ  
செய்யுமொரு காரியமென் செப்புமெனத் — தும்யகோ  
கோர் பெருந்துறையிற் சேர்ந்துறையும் வேதியன்யா  
ஞோராசை யாலடைந்தே ஊற்று. 258.

மற்றதுவி நும்மின் மலிவா சகமத்தை  
முற்றும் வரைந்தேக முன்னினே — னாற்றவா  
வுள்ள முவந்தே யுரைத்தருள் வேண்டுமென  
ஙுள்ளலர் சொல்வார் மகிழ்ந்து. 259.

ஒதியமெப் வாசகங்க னோநமச்சி வாயமே  
யாதியா யாத்திரைப்பத் தந்தமுற —வாதலூர்  
வள்ளலார் சொல்ல மறையவர்யா ஏந்திட்டி  
வின்னுவார் மற்றென்று மேல்

260.

கூறுங் துறையமைந்த கோவயெரன்று செப்புமென  
ஆறுஞ் சுவைபெருமுக வோர்கோவை —யாறணியுஞ்  
சிற்றம் பலத்தாடுங் தேவ ருளமகிழு  
சொற்றனரன் பூறத் தொடுத்து.

261.

மற்றதனை முற்றெழுதி வாதலூ ரானுரைக்கச்  
சிற்றம் பலவானன் றீட்டியது —முற்றுமெனக்  
கையெழுத்து மிட்டுடேன காப்பிட்டுக் கொண்டகன்றூர்  
மையமுத்துங் கண்டனூர் வந்து.

262.

தில்லைவா மீசன் றிசைமுகத்தோ னுதியரை  
யெரல்லையவண் கூபிதுவு மோதுவான் —சொல்லரிய  
வென் னுடைய வன்ப னிசைத்ததெனக் காட்டியதை  
மன்னியமைக் காப்பிட்டார் வைத்து.

263.

பன்னுங் திருமுறையைப் பஞ்சாக் கரப்படியின்  
மன்னவரன் வைக்க மறுநாளின் —முன்னுமறை  
விற்பனர்கண் டேட்டை வியந்து பிரித்ததிலே  
யற்புதன்கைச் சாத்துங்கண் டார்.

264.

தில்லைவா முந்தனரிச் செய்கை தனைநோக்கி  
யெல்லையிலா வானந்த மெய்தியே —வல்லையவர்  
போற்றுங் திருமுறையைப்பொற்கிவிகை யேற்றிப்போய்ச்  
சாற்றுமணி வாசகரைச் சார்ந்து.

265.

என்னு மிதன்பொருளை யெங்கட் குணர்த்துவிமன  
வன்னு ருடனவரு மம்பலத்தின் — முன்னுடி  
யிதே பொருளாகு மென்றிசைத்துச் சோதிபிலப்  
போதே மறைந்தார் புகுந்து

266

அண்டர் மலர்மாமி யன்னி யிறைத்தெரவித்தார்  
கண்டமறை யோரெல்லாக் கைகுவித்துத் — தெரண்ட  
வாழிமலரி வாசகரும் வாழிதிரு வாசகமும் [ செலாம்  
வாழியென வாழ்த்தினூர் மன்.

267

பூஞ்சைக்கவாசக வெண்பா முற்றிற்று.

